

Drvenkapica

Nekoć davno živio je jedan drvar sa svojom jedinom i dragom kćerkom Maricom. Živjeli su duboko u šumi. Marica je voljela sama šetati šumom i misliti o svojoj majci. Bila je jako djetinjasta, a ponekad i neposlušna.

Otac joj je volio izrađivati stvarčice od drva. Ona je sve stvari koje joj je otac darovao nosila u kućicu na drvetu i tamo se igrala s njima. Tako je jednog dana donijela u kućicu drvenu košaricu. Dok je šetala šumom, upala je u rupu i pala na glavu. Srećom, udarila je glavom u košaricu. Bila je u rupi cijeli dan. Jako joj je nedostajao otac. Sljedećeg jutra probudio ju je cvrkut ptica. Pogledala je bolje oko sebe i ugledala tunel. Ušla je u tunel i hodala i hodala sve dok nije ušla u neku sobu. U sobi je bila krtica koja joj je ponudila mlijeko i kolače. Uskoro su Marica i krtica postali prijatelji. Marica je krtici ispričala što joj se dogodilo. Krtica ju je prozvala Drvenkapicom i odlučila joj pomoći pronaći njenog oca. Zajedno su šetali šumom u potrazi za ocem. Na kraju su ga ugledali. I on je nju tražio.

Potrčali su jedan do drugoga i zagrlili se. I tako su krtica, Drvenkapica i njen otac živjeli zajedno i sretno do kraja njihovog života.

Korina Klampfl, 5.a razred